

Nr 4

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 13 december 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 13, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen¹, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1958.

¹ Senaste lydelse av vissa delar av förteckningen, se 1953:248 och av förteckningen i övrigt, se 1951:214.

Förteckning¹

över

**pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen
om skatt å vissa pälsvaror,**

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning
upptagna under nr 678—681

Varuslag	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	

<i>gnagare — andra än ekorrddjur —</i>	
bäver och chinchilla, äkta	9:— (15:—)
sumpbäver (nutria)	1:75 (3:75)

<i>mårdddjur,</i>	

utter,	

annan, såsom virginsk	12:— (9:—)
sobel	30:— (50:—)
fiskarmård (virginsk iller) och skogsmård	12:— (22:—)

<i>pungddjur,</i>	
känguru och vallaby	1:— (2:—)
opossum,	
nordamerikansk	0:50 (0:75)

<i>sälddjur,</i>	
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	6:— (5:—)

¹ I förteckningen föreslås ändring i fråga om vissa skattesatser. Gällande skattesats har anmärkts inom parentes.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 92 av herrar *Robert Johansson* och *Jonasson* samt II: 83 av herr *Jansson* i Benestad, vari hemställts, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 13»; ävensom

2) motionen II: 15 av herr *Larsson* i Stockholm, vari hemställts, »att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 13 till de delar den gäller sänkning av skattesatserna på vissa pälsvaruskinn, såsom bäver och äkta chinchilla, nutria, sobel, fiskemård och skogsmård, känguru och vallaby, opossum och nordamerikanskt pungdjur».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II: 15 och II: 83.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 22 mars 1957 har *kontrollstyrelsen* framlagt förslag till vissa ändringar, såvitt angår skattesatserna för inom riket beredda pälskinn, i den vid förordningen om skatt å vissa pälsvaror fogade varuförteckningen. Förslaget har enligt vad i skrivelsen upplysts utarbetats efter samråd med representanter för pälsbranschen.

Enligt 3 § 1 mom. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror utgår skatten å inom riket beredda pälskinn med det belopp för varje skinn, som angives i en vid förordningen fogad förteckning. För närvarande gällande skattesatser är upptagna i en vid förordningen den 11 maj 1951 (nr 214) angående ändring i nyssnämnda förordning fogad förteckning med de ändringar däri, som vidtagits genom förordningen den 22 maj 1953, nr 248, vilken trädde i kraft den 1 juli 1953. Ifrågavarande styckeskattesatser har fastställts med beräkning av en skattebelastning på omkring 15 procent av noterade vägda genomsnittspriser på skinn. Skatten å importerade beredda pälskinn utgör enligt 3 § 2 mom. i 1943 års förordning i dess lydelse enligt förordningen den 27 februari 1948, nr 68, i allmänhet 20 procent av tullvärdet av sådana skinn med tillägg av den på varan belöpan- de tullen.

I skrivelsen har *kontrollstyrelsen* framhållit, att vissa ändringar skett i priserna på vissa ur skattesynpunkt betydelsefulla skinn. Efter framställning från svenska pälsbranschens centralkommitté har styrelsen i anledning därav upptagit diskussion med representanter för kommittén rörande ändring i gällande skattesatser för vissa pälskinn. *Kontrollstyrelsen* har därvid funnit, att skattesatserna, beräknade efter 15 procent av genomsnittspriser på vissa skinn, nu skäligen borde sänkas, nämligen beträffande skinn av bäver, nutria, sobel, skogsmård, vallaby och nordamerikansk opossum, samt att viss skattehöjning med hänsyn till prisutvecklingen var påkallad beträffande skinn av säl och annan utter än s. k. kap- eller kongoutter. *Styrelsen* har

i skrivelsen förordat, att ändringar vidtages i den vid pälsskatteförordningen fogade varuförteckningen i enlighet med ett samtidigt med skrivelsen överlämnat förslag.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande.

I fråga om de enligt förordningen om skatt å vissa pälsvaror gällande skattesatserna för inom riket beredda skinn — vilka fastställts till visst belopp per skinn — har i olika sammanhang uttalats (jfr prop. nr 10/1948 s. 57), att dessa skattesatser borde tid efter annan göras till föremål för översyn, varvid nya skattesatser borde fastställas med beaktande av de vid tidpunkten för översynen gällande skinnpriserna. Nu gällande skattesatser för inom riket beredda skinn har fastställts vid 1951 och 1953 års riksdagar.

Då — såsom kontrollstyrelsen framhållit — under senare tid vissa prisförändringar ägt rum, torde skattesatserna för berörda skinn böra jämkas till sådana belopp att skattebelastningen för varje skinnslag kommer att motsvara 15 procent av nu noterade genomsnittspriser.

Det av kontrollstyrelsen framlagda förslaget till ändringar i vissa skattesatser har upprättats med beaktande av nyssnämnda synpunkt. Med hänsyn härtill och då kontrollstyrelsens förslag tillkommit efter samråd med representanter för vederbörande bransch förordar jag att förslaget i fråga genomföres.

Av innehållet i *de förevarande motionerna* må här återgivas följande.

Till stöd för yrkandet om avslag å propositionen anför motionärerna i de likalydande *motionerna* I: 92 och II: 83, att den föreslagna skattesänkningen är omotiverad med hänsyn till det statsfinansiella läget och då det är fråga om en skattesänkning på en vara av ren lyxkaraktär, vilken endast en liten del av landets mest välsituerade medborgare har råd att förbruka.

I *motionen* II: 15 anföres, att det kan ifrågasättas, om tidpunkten är lämplig för en sänkt beskattning av utpräglad lyxbetonade varor. I ett läge då man från regeringens sida ansett sig böra avisera ny eller ökad beskattning torde de föreslagna skattesänkningarna böra anstå, även om de har en ringa statsfinansiell betydelse. Beträffande den föreslagna höjningen av skatten å säl- eller utterskinn anser motionären, att den bör godtagas, även om det kan synas mest följdriktigt att även låta dessa skattesatser förbli vid oförändrad nivå.

Utskottet

Den skatt, som enligt 3 § 1 mom. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror uttas å inom riket beredda pälskinn, beräknas till visst belopp per skinn. Vid fastställandet av nu gällande skattesatser har riktpunkten varit att ernå en skattebelastning på omkring 15 procent av

noterade vägda genomsnittspriser på skinn. Tidigare har i olika sammanhang framhållits, att skattesatserna tid efter annan borde göras till föremål för översyn, varvid de borde anpassas efter inträffade förändringar av priserna å skinn. Sådana justeringar har också vidtagits vid flera tillfällen, senast vid 1953 års riksdag.

Det är mot bakgrunden härav man bör se de i den förevarande propositionen framlagda förslagen till ändringar i skattesatserna för vissa slags skinn. Som kontrollstyrelsen framhållit i sin skrivelse till Kungl. Maj:t har nämligen, sedan de nuvarande skattesatserna fastställdes, icke obetydliga prissänkskjutningar ägt rum. I allmänhet rör det sig om prissänkningar, men beträffande ett par ur kvantitativ synpunkt betydelsefulla skinnslag är det fråga om prishöjningar. Genom att skatten bestämmes per styck har i de fall, då prissänkningar inträtt, den nuvarande skattesatsen stigit relativt sett och i flera fall kommit att ligga mellan 25—30 procent av värdet. Motsvarande procentsats för de skinn, beträffande vilka i propositionen föreslås höjning av skattesatsen, är 10—12. Det är uppenbart att genom den förändrade betydelse skatten fått för vissa skinnslag avsättningsmöjligheterna påverkas i positiv eller negativ riktning beroende på om priserna höjts eller sänkts. Då den ursprungligen avsedda skattebelastningen å ca 15 procent av värdet i görligaste mån bör vidmakthållas, är det nödvändigt att tid efter annan vidtaga justeringar av skattesatserna å de skinnslag, som varit föremål för prisändringar.

I motionerna I: 92 och II: 83 har under hänvisning till rådande statsfinansiella läge hemställts om avslag å propositionen. I motionen II: 15 återigen yrkas, att riksdagen måtte avslå propositionsförslaget i vad det avser sänkningar av skattesatserna.

Utskottet har under hand inhämtat från kontrollstyrelsen att de föreslagna sänkningarna av skattesatserna skulle innebära ett skattebortfall å 53 200 kronor, räknat efter försäljningen under budgetåret 1956/57. Enligt samma beräkningsgrund skulle beträffande de skinnslag, för vilka höjningar av skattesatserna föreslås, inkomsterna för staten öka med 39 900 kronor, varför nettobortfallet sålunda inte skulle bli större än 13 300 kronor. På goda grunder kan emellertid ifrågasättas, om det över huvud taget skulle bli någon minskning av intäkterna genom de föreslagna ändringarna i skattesatserna. Omsättningen av de skinn, för vilka skattesänkningar vidtas, kan nämligen antas komma att öka, eftersom den för dem föreslagna skattesänkningen är förhållandevis betydande, medan å andra sidan de föreslagna skattehöjningarna knappast är av sådan relativ storlek att de nämnvärt påverkar omsättningen i sänkande riktning.

Utskottet finner sålunda de i motionerna I: 92 och II: 83 uttryckta farhågorna för ett skattebortfall överdrivna. Inte heller anser sig utskottet kunna biträda den i motionen II: 15 uttryckta uppfattningen att man — för att undvika ett skattebortfall och i stället tillföra statsverket ökade inkomster — skulle genomföra allenast de föreslagna höjningarna av skattesatserna. Enligt utskottets mening bör eftersträvas att skattebelastningen på de olika skinn-

slagen blir så jämnt fördelad som möjligt, vilket endast kan ernås genom justeringar av de nuvarande skattesatserna i både höjande och sänkande riktning. En önskan att pälssvaruskatten skall inbringa mer än för närvarande kan först därefter tillgodoses och då genom en generell höjning av skattesatserna. Denna fråga är emellertid icke aktuell i förevarande sammanhang.

Under hänvisning till det anförda får utskottet, som inte funnit anledning till erinran mot avvägningen av de föreslagna skattesatserna, tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet avstyrker således de förevarande motionerna I: 92 och II: 83 samt II: 15.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A. att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 13, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälssvaror fogade förteckningen över pälsskinn:

B. att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 92 av herrar Robert Johansson och Jonasson och II: 83 av herr Jansson i Benestad samt

2) motionen II: 15 av herr Larsson i Stockholm, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 februari 1958

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Hagberg, Eriksson, Spetz, Erik Jansson, fröken Ranmark, herrar Söderquist*, Bengtson, Wärnberg och Alvar Andersson; samt

från andra kammaren: herrar Sundström, Kollberg, Brandt, Allard, Gustafson i Göteborg, Kärrlander, Ericsson i Kinna, Persson i Svenskö, Vigelso och Magnusson i Borås.

* Ej närvarande vid justeringen.